

(यथा च, महुः । ५। ८६।
 “सोमायाक्तिवेद्याणां वित्तायत्प्रोयं स्मृतं च।
 अदात्मा लोकपालानां वपुष्ठारवते शृणुः ।”)
 लोकवाच्यवः, यु, (लोकानां वाच्यवः ।) शृण्यः ।
 इति जटाधरः ।
 लोकवाहः, यु, (लोकात् लोकसमाजात् वाहः ।)
 सर्वाचारकर्त्तिः । यथा,—
 “लोकवाहस्तु यो वाचिगवायाचारवर्त्तिः ।”
 इति जटाधरः ।
 लोकमाता, छौ, (लोकानां मातेष ।) लभ्यौः ।
 इत्यमरः । (लक्षणवा लोकजनवैष्यमापि च ।
 यथा, भागवते । २। ३। ५।
 “प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोश्वी लोकमातरौ ।”)
 लोकलोचनं, छौ, (लोकानां लोचनमिव ।) शृण्यः ।
 इति शब्दरत्नवली । (जनस्य लोचनम् ।
 लक्षण, कथाचरितुसागरे । १८। ६२।
 “लोकस्तत्प्रायिं चातेन यत्वेण्येविरितः शरः ।
 अग्राम वाचितिकवादतस्तो लोकलोचनः ।”)
 लोकविनियतकः, यु, (लोके विनायक इति ।) यह-
 विदेषः । यथा,—
 “खद्यवाहस्तु ये च आवेकाचकादयः ।
 लौमाराच्चे भूति श्रेष्ठा द्वे च लोकविनियतकः ।
 वहस्तवत्संखाता भवेत्तोकविनियतिः ।”
 इति वहिपुराणम् ।
 लोकविनियतिः, छौ, (लोके विनियतिः ।) अनश्चितः ।
 किंवदन्तो । इति किंवितु ।
 लोकायतं, छौ, (लोकेषु आयतं विस्तीर्णमिव ।)
 तक्षेभः । चार्वाकशास्त्रम् । इत्यमरभरतौ ।
 लोकायतिकः, यु, (लोकायतं शास्त्रमध्यस्थितिः ।
 भोकायत+ठन् ।) चार्वाकः । इति ईम-
 चकः । (सार्विकः । यथा, इतिवेष्टि । २४। ३।)
 “ऐवाचामालवं योगसमवायविद्यारहेः ।
 लोकायतिकसुच्चे शुद्धिः खनमीरितम् ।”)
 लोकालोकः, यु, (लोकतेष्वौ इति लोकः । न
 लोकतेष्वौ इति अलोकः । ततः कर्म-
 धारयः ।) खनामस्तातपर्वतः । तत्पर्यायः ।
 लक्षणः । १। इत्यमरः । दे साचिहीपा
 महीमावेद्य प्राकारवत् श्विते गिरी लोकालोक
 इति खनामस्ताते । अनांश्चिते सुखरसिभिः
 स्थायमानलात् इति लोकः । तथा वहिः
 स्वर्येकिराचायश्चात् न लोकते इति अलोकः ।
 लोक लौके कर्मवे वस्तु लोकचालो अलोक-
 चेति लोकालोकः । चक्रं महीषक्रं वक्तते
 वेद्यति चक्रवाहः । वहिः ठ वेष्टे च वय-
 चापकविहस्तानियतात् न दद्य । इति भरतः ।
 (यथा, दद्यः । १। ५।)
 “लोकेष्विद्याविद्यामा प्रवाक्योपनिषद्गीतिः ।
 प्रवाक्याप्रवाक्यश्च लोकालोक इत्याचकः ।”
 अस्य विग्रहं यथा देवोभागवते । ८। १। ५।
 श्रीनारायण उदाच ।
 “ततः परकाशाद्यको लोकालोकेति वामकः ।
 अनामाते च लोकलोकयोग्यं परिक्षितः ।

यावदस्ति च देवर्यं शुग्रात् मानसोत्तरात् ।
 सुमेरोक्षावती शुहा काशनी भूमिरस्ति हि ।
 इपं लोकस्तुल्या सा सर्वप्राणिविवर्जिता ।
 यस्तो प्रदायैः प्रहितो न किञ्चित् प्रत्युदैवते ।
 अतः सर्वप्राणिविष्वारहिता सा च वारद ।
 लोकालोक इति वाचाऽय यद्यम परिक्षिता ।
 लोकालोकान्तरे चाच्च वर्तते सर्वदा श्वितः ।
 ईच्छेव सलोकाच्च चयाकामनस्तः लक्षतः ।
 लभ्यादौनां भुवानानां रक्षयो यद्यादिद्य ।
 अन्वाचैनाच्च लोकानानात्मानां कदापि
 हि ।
 पराचौनवभाजो हि न भवन्ति च गारद ।
 तावद्युप्रायायामः पर्वतेन्द्रो महोदयः ।
 एतावाङ्गोकविवाचोऽयं संस्थामानलच्छवैः ।
 कविभिः स तु पर्वाश्रत्कोटिभिर्वित्तस्य च ।
 भूतोलस्य चतुर्वर्णो लोकालोकाच्चलो सुने ।
 तस्योपरि चतुर्विंश्च लक्ष्याचालयोनिना ।
 निवेशिता दिमाचा ये तदामानिनि निवेशित ।
 इवमः पुष्पचूडोऽयं वामनोऽयापराजितः ।
 एते चमक्ष्यलोकस्य श्विहितेव ईरिताः ।
 तैवाच्च ख्यात्मूलोनां वहुद्वयोपायद्यम् ।
 विशुद्धवत्स्त्रैवर्यं वहुद्यन् भगवान् इहिः ।
 आक्षे चिह्नाद्यकोपेतो विवक्षेनादिर्वृष्टः ।
 निजाश्वेषे परितो भुजद्वक्षः सम्भवतः ।
 आक्षे चक्रलोकस्य ख्यात्मूले परमेष्वरः ।
 आक्षव्येषे वेष्टं स गतो विज्ञुः चनातवः ।
 खमायार्द्यवित्स्यास्य गोपीयायाम्बाधवः ।
 योग्यान्विक्षार एतेन लाक्षोकपरिमावकम् ।
 यास्यात् यहस्तीलोकालोकाच्च इती-
 रक्षात् । * ।
 लोकच लोकोकस्य तौ । सूर्योदायलोकविशिष्ट-
 तद्विहितेश्वौ । अत विवरप्रयोगः स्यात् ।
 यथा, भागवते । ५। २०। ३४।
 “ततः परकाशात् लोकालोकानामाचको लोका-
 लोकयोरननारावे परित उपकृष्टः ।”)
 लोकेष्वः, यु, (लोकानामीशः ।) वस्त्रा । इत्य-
 मरः । वहमेषः । इति चिकाक्षेषः ।
 पारदः । इति राजनिर्वचः । (इति । यथा,
 रहुः । ३। ५६।
 “यथा च दत्तामत्तमिमं ददोगतः-
 लिक्षोचनेकांश्चत्या दुराधरः ।
 तत्वेव वस्त्रेष्वहराहिश्चापतिः ।
 इत्योति लोकेष्व । तथा विधीयताम् ।”)
 लोकपालः । यथा, महुः । ५। ६७।
 “लोकेष्वाधिदितो राजा वास्त्राशैर्वं विधीयते ।
 शौचाशैर्वं हि मर्तांनां लोकेष्वप्रभवार्थम् ।”
 लोकायिती, चि । यथा, भागवते । ३।
 ६। १२।
 “पादावस्य विनिभिर्जौ लोकेष्वो विष्वारादि-
 ग्रत ।”)
 लोकेश्वरः, यु, (लोकानामीशरः ।) वहमेषः ।
 इति चिकाक्षेषः । भुजनां जनां

प्रभुः । (यथा, महाभारते । १। १४। १६।
 “अवदौदृष्ट कौन्तेय दत्तमाचा मही तदा ।
 उदाच चापि कुपिता लोकेश्वरमिदं प्रसुम् ।”)
 लोकपालः । यथा, महाभारते । ८। १४। २८।
 “यहस्तवताराभिष्मै चित्रं नभस्त्वम् ।
 सुराम्प्रतिविजाना यतीन् लोकेश्वरान्
 हयात् ।”)
 लोकेश्वरात्मजा, छौ, (लोकेश्वरस्य उद्धस्य आत्म-
 ऐव ।) उद्धश्वलिमेषः । तत्पर्यायः । तारा २
 महाश्रीः १ ओहारा ४ लाहा ५ श्रीः ६
 मगोरमा ७ तारिको ८ जया ८ अवना १०
 शिवा ११ खद्यवासिनी १२ भद्रा १२ वेम्मा १४
 गीलवरस्ती १५ शहिनी १६ महातारा १७
 वसुधारा १८ धनददा १८ त्रिलोचना २०
 लोकवा २१ इति ईमचनः ।
 लोच, छ ए भावि । इति कविकल्पहमः ।
 (पुरा०-पर०-अक०-सेट० ।) छ, अजुलोचत् ।
 भावि दीप्ति । किञ्चु पुरुषोत्तमश्वरकदेवै भाव
 इति रुद्धेयवकारं मला वचनार्थमाहतुः ।
 इति दुर्गादासः ।
 लोच, छ ड रैषि । इति दुर्गादासः । (भा०-
 अक०-सक०-सेट० ।) ईषः पर्यालोचनं प्रविधि-
 भावमिति यावत् । छ, अजुलोचत् । ड, लोचते
 कार्यं सुधीः । इति दुर्गादासः ।
 लोचनं, छौ, (लोचते पर्यालोचयति सुखदुःखा-
 द्विक्षमिति । लोच + अष् ।) अश्रु । इति
 जटाधरः ।
 लोचकः, यु, (लोचते इति । लोच + शुल् ।)
 मांसपिक्षम् । अवितारका । कञ्जलम् ।
 लोकी जलाटाभरकम् । कद्दी । नीलवस्त्रम् ।
 निर्मुद्धिः । कर्पूरः । शूल्वैः भूदृश्यस्मै ।
 इति भेदिनी । के, ५०। निर्मिकः । इति
 शब्दरत्नवली ।
 लोचनं, छौ, (लोचते इतेति । लोच + शुल् ।)
 अश्रुः । इत्यमरः । तस्य शुभाशुभलच्छं
 यथा,—
 “वक्रान्ते पद्मपत्राभैर्लोकैः सुखभागिनः ।
 मांसांश्लोकैः पापो महात्मा मधुपिण्डैः ।
 क्रारः केकरेत्वाच्च इतिवाच्च उक्तस्याचाः ।
 जिष्ठेष्व लोकैः क्रूराः सेनान्यो गजलोकानाः ।
 गम्भीराचाऽद्यर्थाः स्तुर्मन्त्रिवः स्थूलवस्त्रैः ।
 गीलोत्पलाचाऽविद्याः सौभाग्यं द्वावस्त्र-
 वाम् ।
 स्यात् द्वावतारकाचाँमद्यासुखाटनं किल ।
 मङ्गलाचाच पापाः स्तुर्मन्त्रिवः स्थूलैर्द्व-
 लोकानाः ।
 इति चिकाक्षा विष्वा भोगे अवपायुर्नामि-
 त्वता ।
 विष्वालोकता सुखिनो इतिरा विष्वमधुः ।
 इति गारड़े ५ अश्रायः ।
 लोकनिहिता, छौ, (लोकानामीश इति ।) तुत्यान्
 नम् । इति राजनिर्वचः ।